

Jmenuji se Josef Randa. (0:06 – 0:08)

6 s

Budeme mi 74 let. (0:12 – 0:14)

Narodil jsem se v Humpolci. (0:16 – 0:18)

Pan Randa pracoval jako obráběč kovů a ve volném čase trénoval hokej. (Elenka)

Dále vzpomíná na svoji spolužačku a školní léta. (Áďa H.)

Dostávali jsme za korunu hrnek mlíka a rohlík. Na svačinu. Ona byla asi dřív, tak tam skákala, teniska jí z nohy spadla a jak letěla, tak mi padla akorát do toho kafe. Paní učitelka ji přehnula přes lavici, sundala jí kalhoty a tou teniskou ji zmlátila na zadek. (3:51 – 4:15)

24 s

Také má zajímavé vzpomínky na vojnu. Měli například nedostatek uhlí a dříví. (Ríša)

Tam ani okna moc netěsnily. Tekla tam studená voda. Měli jsme tam sprchy, tam se topilo jednou za čtrnáct dní, tak jednou za čtrnáct dní jsme se osprchovali v teplý vodě. My jsme museli hrozně smrdět. Já si to neumím ani představit dneska. Když byl větší mráz, tak jsme nesměli vytírat chodbu, protože to zmrzlo a když zavolali něco, tak jsme letěli, ono to klouzalo, tak jsme se tam váleli po chodbě. (12:58 – 13:28)

30 s

Vzácností také bývalo dnes běžné ovoce. (Elenka)

Ženský, mají banány. (20:27 – 20:29)

2 s

Žádné banány neměli a stejně to bylo i s ostatními potravinami. (Áďa K.)

„Hele, Pepíku, mají máslo. Dojdi tam.“ Jako do mlíkárně. Tak jsem šel do mlíkárně. Paní prodavačka, stála tam fronta, že dává půl kostky másla. A za mnou stála nějaká paní a říkala: (18:40 – 18:54) „Dejte mu celý, vždyť je jich doma pět dětí.“ Paní prodavačka říká: „Já bych mu ji dala, ale já nesmím. Kdyby mě někdo viděl“. Tak ta paní říkala: „Tak víte co, dejte mu celou kostku a já to nechci.“ Otočila se a šla pryč. (19:02 – 19:19)

31 s

Přesouváme se do doby okupace v roce 1968. (Mája)

Pan Randa nesouhlasil s okupací a komunistickým režimem. (Áďa H.)

Tak jsme nacvičovali, jak ty manifestace rozehnat. Dostávali jsem dokonce i ostrý náboje a já říkám: „No, přece bych nestřílel proti těm lidem.“ A oni ti důstojníci: „Ale střílel. Protože vy budete stát vejpůl ulice, za váma bude stát lidová milice a vy nemáte kam utíct. A když ty proti vám začnou házet kostky, tak vám nic jiného nezbyde“. (24:53 – 25:17)

24 s

Loučíme se životním mottem pana Randy. (Ríša).

Nelhat a Nekrást. (všichni)

2:40